

Naša Sloga izlazi svaki 1 i 16. an mjeseca, i stoji s poštarnom za cijelu godinu 2 f. a za kmeta 40 novč. razmerno za pol god. 1 f. a za kmeta 20 nov. Izvan carovine više poštarna. Pojedini broj stoji 6 novč.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politični list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari.“ Nar. Post.

Oglaši se primaju po navadnoj cieni. Pisma neka se šalju platjeno poštarnine. Nepotpisani se dopisi neuobičajavaju. Dopisi se nevarađuju. Uredništvo i Odpravnictvo nalaze se u Via Capuana N.º 1969/1.

Godina II.

U Trstu 16. Novembra 1871.

Broj 22.

Pogled po svetu.

U Trstu 15 Novembra.

I kad bi htjeli, nebi uspjeli razjasniti našim čitateljem sadašnjega stanja Austrije, kako je poremetljeno. Tu je još sve u vrijanju, pa nitko nezna, što će na svjetlo izići.

Kad je prije petnaest danah pao Hohenwart i s njim njegova pomirljiva politika, svaki je mislio, da ćemo u najkratčem vremenu doznati, tko će ga nastupiti i kojim će putem udariti. Ali sve badava, jer nismo ni sad na čistu. Istina, da je malo za tim, što je Hohenwart pao, Nj. Veličanstvo pozvalo k sebi baruna Kellersperga, bivšega namjesnika tršćanskoga, pa mu naredilo, neka okroji način vladanja u sadašnjih okolnostih, te sastavi novo ministarstvo, kojemu da će predsjednik biti, ako ga bude volja. Istina, da je barun Kellersperg pristao na taj previšnji poziv, te se već bio počeo i dogovorati s kancelarom grofom Beustom, što će i kakoće; al kad tamo, na jedanput pukne glas, da je Beust odpušten iz službe, a prvi ugarski ministar, grof Andraši, da dolazi na njegovo mjesto. I to je eto najvažniji dogadjaj u ovoj petnaest danah.

U ono isto dakle vreme, kad je Beust doizkopal jamu grofu Hohenwartu, a sav svjet držao, da stoji čvršće nego ikada, morao je ustupiti mjesto svojemu pomagaču, grofu Andrašu. Pa što je der krivo tomu neočekivanomu obratu u njegovom i njegovih pristašah životu? Toga za sada nitko nezna, pa nećemo ni mi, da o tom glave razbijamo. Netko veli, da su izišle na vidjelo njegove spletke; netko, da se je tim hotjelo učiniti nekakvo zadovoljstvo grofu Hohenwartu i njegovim u carevini pristašam; netko najposlje, da ga je valjalo zamjeniti čovjekom, koji bi se mogao nasloniti na čvršću od njega stranku; a to da je grof Andraši, za kojim da stoji sva Ugarska itd.

Tko za Andrašom stoji, mi neznamo, al da Slaveni nestoje, kao što nisu stojali ni za Beustom, to je stalno. A to tim više, što se veli, da njegova izvanska i nutrnja politika neće ići, kao što nije išla ni Beustova, u prilog Slavenom. Pa bilo siko il tako, mi nismo promenili nego gospodara, dočim nam naše stare nevolje ostaju. Nego mi smo staro i tvrdi pleme, pak nas nije strah, gospodarili carevinom Niemci, il Magjari, jer smo čvrstvo osvjeđočeni, da ćemo preživiti jedne i druge. Našega ljubimca Hohenwarta, koji je uamjeravao preporiditi Austriju na temelju pravde i istine neima više; ali njegovi će nasljednici do skora uviditi, da se bez Slavenah neda vladati, pa da bez njih neima ni Austrije. Tim neće dugo postojati vreme, a mi ćemo vidjeti, da će se u Beću ipočeti opet na nas misliti. A da postignemo sve što želimo, netrebamo biti, nego vierni i odani caru i domovini. U carstvu nas ima toliko, da se ono u nekojih slučajih može i na nas osloniti, samo ako budemo složni i ustrajni. A tomu kao da i misli tako biti, jer ovi posljednji u carevini dogadjaji su nam svim jednako oči otvorili, pa s ovu i s onu stranu Litave neima nego jedna misao, kako ćemo najme zajedničkim silama carsku kuću i uzanju svoju slavensku narodnost spasiti.

Posjede ovoga, što smo rekli, netrebamo kazati, ni što sad radi Kellersperg, ni što naša braća Česi, koji bježu onako osorno odbijeni. Al opet, da nadostavimo pripovijedanje, hoćemo reći, da su se Česi, bez odgovora na nepovo-

ljan carev odpis, opet povukli na svoje staro odporno stanovišće; a barun Kellersperg, da i pod Andrašom i s Andrašom nastavlja svoj posao, pak da ćemo doskora doznati za njegove drugove i za njegov spasiteljni program iliti pravae vladanja.

Što nas u ovaj čas ponajjače tišti, jesu muke naše braće Hrvata, koji moraju mirno gledati, kako se županijske hrvatske oblasti iz hrvatske kicke sele, da se ugodи četvoricu il petoricu riečkih Talijanah, koji se Ugarskoj po talijanskom običaju dotle licumerno prilizuju, dokle se od uje čemu nadaju. To je dakako učinjeno na zapovjed magjarskih oblastih, akoprem riečki dopisnici tvrde, da nije nego hrvatskih; a hrvatske oblasti neizkazuju već ni toliko samostalnosti, da to oporeku.

Istarski Sabor.

(Dalje)

Sad nam je preći na našu najveću ranu, i to su naše občine, o kojih se je sabor i ovaj put bavio. Naši se čitatelji dobro spominju, kolikim je nezadovoljstvom urođilo lanjsko ukinutje nekojih občinah i njihovo sdrženje s drugimi većimi občinama, jer je poradi toga bilo već i u ovom listu dosta tužbe i prigovora. Pa čemu se bijaše nadati, to se je i dogodilo.

Više starih bivših občinah obratilo se na sabor prošnjom, da im se povrati njihova stara samostalnost i uprava. Ali sve badava. Jer akoprem istarski občinski zakon od 10. julijsa 1863. odmah u 2 §. očito veli, da se občine proti svojoj volji nesmiju uklidati ni s drugimi sdržicati: ipak sabor nije uslišao nego jedinu Dobrinjsku na otoku Krku, a druge je sve odbio i zavrgao. Dapače učinio je još i više, jer je na novo ukinuo i mnogo občinah, koje su sve do ljetos samostalne bile, pak ih sdržio s većim, ponajviše talijanskimi občinama. I gle, baš u tom treba tražiti pravi uzrok toj prevarljivosti naših talijanskih zastupnika. Njih više nego išta na srdu leži, preprijeći našemu narodu svako samostalno gibanje, koje im nebi moglo nego smetati u njihovih poznačajih, namjerah, to jest, u talijančenju Istre. Ali naši su susjedi prevezani ljudi, pak vele, da oni to zato čine, što naše stare občine neimaju ljudih, koji bi u njih občinom upravljati, kao što smo već to zadnji put napomenuli.

I tu je g. Marot digao svoj glas, da podupre osobito prošnju Mošćenica, Beršec i Vranjace, dokazivajući, da su Beršec i Mošćenice predaleko od Lovrana, od koga se žele odcipiti; da imaju dosta žiteljih, da budu občine za sebe; da tim sdrženjem puk netrosi manje, nego dapače više, jer da valja uzeti u račun trošak i dangubu, kad mora onako dalje do podestarije; da svaki svoje potrebe najbolje poznaje, pa da joh loncu iz tujeg scela začina čekajuću; da ni Lovran neima ljudih više nego Beršec i Mošćenice, koji bi bili kadri občinom upravljati; da upravljanje občinami neiziskuje baš tolike premudrosti; a s druge strane, ako budemo čekali, dokle bude mogao u svakoj ukinutoj občini sjediti po svoj odvjetnik ili advokat, da ćemo se načekati i samostalnosti i samouprave.

No sva ta dokazivanja nisu ništa koristila, jer je najposlje sabor učinio, što je sam htio. Poradi tog istog uzroka propala je i Klanjska prošnja, koju je zagovorio g. Ru-

beša. Pa kako nisu morale tim više propasti prošnje onih jednih občinah, koje neimaju u saboru nikavog navlašnog zagovornika? Zato neka naši ljudi dobro u pamet zapile, da će tomu tako biti sve doble, dokle god nebudu kod izborah bolje pazili što rade, pa poslali u sabor veći broj zastupnika svojega roda i plemena!

Ali tom se je prigodom još nešto dogodilo, česa nemozemo zamuditi. Tom je najme prigodom zemaljski odbor pokazao, da i on, kad hoće, razumije hrvatski; jer valja znati, da su te prošnje bile skroz hrvatski pisane, pa je ipak umio na njih odgovoriti, da se nemogu uslušati. Rekonom, da zna hrvatski, kad hoće, jer kad mu ne ide u račun, nezna nego talijanski. Tako je nekomu grdoselskomu siromahu povratio hrvatsku prošnju, jer je u njoj prosio nekakovu milost, izpričavši se, da je nerazamije!

Prije nego se rastanemo s ovim predmetom, hoćemo da rečemo jednu ozbiljnu našim kmetom, a ta jest, akoprem im nisu bile prošnje uslišane, da se sasvim tim nesmiju podati, pa pustiti, da im se gospodari, kako koga volja. Ne, oni toga nesmiju učiniti, a nije im baš ni sila, dokle god su im otvorena vrata u občinska vice ili konsilje. Jer, bile občine veće il manje, bile stare il nove, a glavari ili podestati bili učinci ili talijani: oni nemogu po svojoj volji ništa učiniti, nego se moraju u svemu i svacem zakona držati. A zakon veli, da se mora onako u občini gospodariti, kako obnajde za dobro veći broj občinskih zastupnika ili konsiljerab. Iz toga se vidi, da možemo mi u Istri svakoj nepravdi na put stati, samo oko hoćemo. Netreba nam drugo, nego marljivo birati svoje ljude u občinska vice, pak im naručiti, da se svaki put najdu na svojem mjestu i strogo drže občinskog zakona, te pitaju račun za svaku nezakonitost i nepravdu, koja bi se u občini učinila. A da doznaču za svoje pravice i za svoje dužnosti, mi smo namisili, što nam bude prije moguće, razjasniti i raztumačiti u ovom listu i občinski istarski zakon. Dotle pak neka znaju, da samo onaj neima na svetu pravicah, koji jih ludo zapušta, il nešće!

Ali, da nebi tko rekao, da mi samo prigovaramo svemu, što je sabor učinio, evo nešto, čega nemozemo nego polivaliti. A to su učeničke podpore ili stipendije, što je sabor odlučio davati iz zemaljske blagajne onim ubogim mladićem, koji se budu dobro učili i lijepo ponašali, da uzmogu nastaviti i dosršiti započete nauke. Tih je podporah svega skupa 36, najine 12 po 200 f., da se dadu onim mladićem, koji se nalaze u viših školab, te uče pravoslovje, liečničtvu itd.; a 24 po 100 f., da se dadu dječakom, koji uče srednje škole, to jest, gimnazije i realke. Još je sabor zaključio pomoći i povrh toga one mladiće, kojih nebi zapala nijedna od gori spomenutih podporah, a u ostalom bi bili vredni i dobitni zemaljske pripomoci. Sabor nije zaboravio ni one, koji bi se želili dati na učenje slikarstva, kiparstva i glasbe ili muzike, a nebi to imali čim poradi svojega siromaštva. Evo dakle našim kmetom liepe prilike, da se neustraše dati u škole svoje djetee, jer ako se budu dobro ponašala, neće im uzmanjkati pripomoci i podpore iz naše istarske zemaljske blagajne ili kase. U tu kasu svi Istrani svoj trud i muku nosimo, zato imamo na njih svi jednako pravo, bili Slaveni, bili Talijani. Odbor nesmije pitati, kojega je tko plemenita il naroda, ni u kojem se jeziku uči; nego samo, da li je rodom Istran, i da li se lijepo ponaša i dobro napreduje.

Ovo smo zato rekli, jer smo čuli, da je ove neke godine bila jednomu mladiću umaljena podpora zato, što je gori u Hrvatskoj gimnaziji učio. Ima bo ljudih, koji misle, da mu se nebi bilo to dogodilo da bude odišao makar izvan carevine, n. p. u Italiju učiti. Mi smo čvrsto osvjeđočeni o pravdoljubju naših sadašnjih upraviteljih, pak se pouzdano nadamo, da se što takova neće već nikad dogoditi.

(Sljedit će.)

D o p i s i .

Iz Istre.

Evo nešto našemu u Istri narodu, da mozga i razmišlja.

U vašem je listu netko izpod Učke mudro i pametno svjetovao našim kmetom, neka opet počnu slati svoje sinove

u više škole, jer da čemo drugač ostati sasvim bez duhovnih pastirah. Ja idem jedan korak napred, pak im svjetujem tu istu stvar i poradi jednog drugog uzroka. Izvan svećenikih, mi trebamo u Istri i svojih naučenih svjetovnjakih, to jest, odvjetnikih, liečnikih, činovnikih i učiteljih, ako nećemo da budemo i nadalje u svojoj vlastitoj domovini tudji sluge i robovi. Zato, tko može, neka i u to ime pošje svoje djece u više škole, negledeći ni truda ni muke. Tko misli spasiti svoju narodnost i svoj narodni obstanak, kao što smo to mi našili, mora bit pripravan i na drugo veće troškove, nego li je školanje jedno djeteta. Ali što mu preporučujem jest, kad već namisli trošiti, neka gleda, da mu diete nedođe u talijanske ruke, jer tada nije odgojio nego najluće neprijatelje svoje krvi i naroda. A tko nezna, da takovih nesretnjaka imamo mi i do sad preveć u našoj Istri? Zato neka pošje svoje diete u takovo mjesto, gdje su škole narodnim duhom zadahnute, kao što su to u susjednoj nam Ricci na hrvatskoj gimnaziji i po ostaloj Hrvatskoj i Dalmaciji. Samo na taj način hoćemo stići svoju narodnu inteligenciju, iliti svoje naucene ljudi, koji će bit kadri iskati braniti naše pravice i narod rukovoditi.

A baš skrajno je vrieme, da stancemo već jednom i na to misliti, jer naši su nas susjedi Talijani našili do kraja izkoreniti. To se najbolje vidi iz onoga, što čine sabor i junta za potalijanjenje naših školih, pa kako su već dotle došli, da ih poradi toga njihove talijanske novine očito hvale. Neka se nitko novara, našim susjedom nije stalo do iđega toliko, koliko do našega potalijanjenja. Pa radili mi što nas volja, mi se nećemo nikako spasiti, dokle nebudemo imali veći broj svojih ljudih u saboru i u občinskih zastupstvih.

Jedan kmet.

L u k a L u k o v i ē .

Bilo je već po podne, ljudi su se razilazili koje kuda, a ja, umoren uješto od gladi nješto od vrućine, stupim u jednu krenu, da počinem i štograd poobjedvam, pa da se onda i ja kući vratim. Sjedeći onako za stolom, svakojake sam misli mislio. Izmedju ostalih stvari mislio sam i to, kako bi bilo pametno, popisati sve što Luka s narodom govori, pa dati stampati i po narodu razposlati, da se čitajuć okoriste njegovim naukom i oni, koji ga neimaju prilike slušati. Jer neznačicah je sve puno, a mudri su ljudi na riedko posijani. Da, grehotka, velika bi grehotka bila, kad bi mudre nauke tog izvanrednog čovjeka zajedno s njim u grob legle. Nebi bi svjet i danas tumarao u gustih neznanstva tmuah, da nebude prešla mudrost mudrih ljudih iz koljena na koljeno putem nebrojenih knjigah, iz kojih smo se mi naučili sve, što znamo? Ali tko i kako da popiše Lukove nauke? To bi mogao i ja učiniti, al bi mi se najprije trebalo s njim upoznati.

Još sam bio ovako zaduben u mislilih, kad al ono stupi u sobu i sám Luka, te sjede za stol baš naprama mene. Ni sám nebi bio mogao poželiti bolje prigode od ove da se s njim upoznam, zato sam se odmah počeo s njim razgovorati, hvaleći ga, što se onako neamorno trsi, da našemu zanemarenju narodu oči otvori i u bolju mu budućnost put pokaže. On nije odbio od sebe moje polvale, nego je samo rekao, da on toga nećini radi slave, već jedino radi ljubavi svog bližnjeg. Ali svako dobro djelo da ima dva lice: jedno nutruje, a drogo izvanjsko. Nutrjenje lice da je zasluga pred Bogom i ono zadovoljstvo, koje čovjek cuti, kad je što dobra učinio; a lice izvanjsko da je ono, kad svjet priznaje tvoja dobra djela, pak to hvali i spominje, kako svojega dobrenice i to da je ono, čemu se veli slava. Tim da slava nije drugo, nego odsjev dobrih i poštenih dielab; jer kako se svjetli i jasne draga kamenje, tako da se jasne i svjetli svaka dobro i pošteno djelo. Ali medju dragim kamenjem i dobrimi djelj da je ta razlika, što se draga kamenje najveć puti nosi i kupaje radi svoje svjelosti, a dobra djela da se nećine radi slave, nego jedino radi njihove nutrjenje vrednosti; ali tko dobro čini da se lakko i proslavi, kao što

uživa vrednost i jasnoću tko je drag kamen kupio. Pa ako i nije nikakova slava slave ne tražiti, da je glich i sramota pred Bogom i pred ljudmi dobra nečiniti tko može, pa mankar mu toga svet nikad nepriznao. A najbogostećnije djele da jest, pomoći svojmu narodu. Tko narodu pomaže, da je desnica ruka proviednosti božje. A to da je dužan činiti tko god može: bilo perom, knige pišuće, bilo jezikom, s narodom se razgovorajuće. On da to čini, jer je video, kako dragi narodi žive, pa kako bi mogao živiti i naš, a neživi, jer je zapušten i zanemaren, pa jadan nezna i neumi.

Franina i Jurina.

Fr. Dragi Jurino, kade si bil, da te nisam već čeleh petnaest dan videl?

Ju. A po svojem posle, tamo preko Učki, neć ovde, neć onde.

Fr. Si bil morebit i va Poreču?

Ju. A sam baš danas osam dan.

Fr. Dragi ti, ča tamo oni naši kožari delaju?

Ju. A niš, zač su iyeći svi šli doma. Legi onu vražju kozu su ti tako zvicijali i zobjestili, da me je sve strah, kako je munjena, da će još preko mora skočit. —

Fr. A neboj se ne, Bog dobro zna, zač joj ni dal dugega repa; vrh tega kozji se zakon more svaki čas podoštiti; a najzada v Istru ima dosta ličini, pak ako bude potreba, oče se moće i vezat.

Ju. Ma da, ač ti ni škodljive živini za našu Istru, ča j' koza! — Kade si pak ti, Franino, bil va to vreme?

Fr. Bil sam v Reke, da kapuza kupim, ač repi ni, kumpira malo, palenti još manje, a družina će jist, a nepita od kuda...

Ju. Dragi ti, ča j' bil on štrmor po Reke ovi dñi?

Fr. A tamo gore na Drenove se je nekakova nova štamparija odprla, pak prva knjiga, kā se je va njoj štampala, tako je Rečanom zapijažala, da ju sve jedan drugemu po grade iz ruk otimlju.

Ju. A zač jim je tako zapijažala?

Fr. A zato, ač da su va njoj neka rečka gospoda jako poхvaljena.

Ju. Ča j' to morebit kakova talijanska knjiga?

Fr. A ja, da j' talijanska, nebi ju bili razumeli, lego samo oni, kā su va njoj poхvaljeni; a ovako ju razume svaki, pak zato svi toliko šršuraju i štrmore!

Svašta ponešto.

Učenik iliti školan u sedamdesetoj godini.

Pišu jednim njemačkim novinam, da je negdje u našem carstvu naredba, da u blagdan i nedjelju imaju učitelji po selih učiti čitati i pisati one odrasle ljude, koji su to u svojem djelinstvu zanemarili, pa vlada da nagradjuje sa 3 f. dara onog seljaka, koji se u selu najprije čitati naneti. Nego dogodi se u nekom selu, da nisu ljudi innog marili za tu liepu vladinu naredbu, govoreći, da su odrasli, da su prestari, pak da već škola za njih nije. Videći to jedan starae od sedamdeset godinah, da pobudi svoje tvrdoglavu susjedstvo na nćenje, objesi o vrat djetetu knjigu početnicu, pa stane, prolazeći kroz selo, vikati na vas glas: Akoprem starae od sedamdeset godinah, ađe da vidim tko će u školi prije mene iz knjige progovoriti! Čuvši to mlađi ljudi, biše jih sram, pa hajdi i oni za njim u školu, koja bijaše svake nedjelje i blagdana puna puncata sve dolti, dokle nisu umjeli svi u selu čitati i pisati. — Kamo sreće, kad bi se i kod nas dala takova naredba, pa tako mnogi naši seljaci, koji još žalivože neumiju čitati, potaknuli na učenje knjige, iz koje proizlazi svjetlo, a iz svjetla sreća i blagostanje!

Neukū nauka.

Sjedine s vina ukloniti

Sjedine (cvjet) su 'njeka vrst pljesni, koja se na vino u posudi načini; to je bolest, koja s početka vino nije opasna, ali s vremenom može opasnom postati. *Campagnoli* naznačuje ulje kao najbolje sredstvo, kojim se sjedine iz vina odstraniti mogu. Ovakvo bolestna vina nalije se u srednju bačvu do polovice, pa mu se onda prilije finoga uljika ulja $1\frac{1}{2}$ vrča na 7 vjedarah vina, pošto je ulje prije sokom od pol limana u kakovu loncu dobro bilo pomiješano. Ovakovo ulje salije se u lagav (bačvu) te se dobro s vinom promiješa, i onda se s ostatim još vinom lagav napuni. Budući ulje specil. lakše, uapliva na vino te sobom povuče sjedine, koje bijahu vino razsute. Poslije 24 sata prilieva se na ciev tako lagano vino, da se drugo u lagvu nesmuti, te će sjedine s uljem na vranj izplivati.

Ihraniti s nakvašenim (namoćenim) sienom.

Često putih dojde gospodar u nuždu, (potrebu), da mora svoju marhu (blago) hranići s prašnim sienom, česa se je osobito ove godine bojati, jer kako se vidi, poplavljene su nam bile velikim dielom sjenokošće kad bijahu za kosit. Znajući koliko prašno sieno marhi škodi, neće druga preostati, nego da se zimus polaganju sieno prije vodom polje. Takovo sieno ne samo da će, lišeno praha, biti čišće nego ga živila i lažne probavila. Ovaj način branjenja dolazi sve većma u porabu. Da posao bolje uspije, dobro je sieno prije rezati. Prof. May preporuča, osobito onim, koji žele sa krmom štediti, da ju, barem dobar diel od nje, 28 do 24 sata u mrzloj vodi moće, ili toploj polju. Kuhanje ili takodjer parenje krme bilo bi bolje. Ovakvo namoćemo sieno kano da je svježa trava.

Da se velom šija (vrat) neozliedi.

Veoma često se dogodja da volovom jarmi od težke radnje šiju ozliede, što je osobito kod silnih poslova za gospodara velika nevolja. Probitačnije bilo bi upotrijebiti liek, kojim bi se ozlieda prepicela, nego već načinjena izliječila. Takov liek preporuča jedan gospodar, koj ga je već kroz tri godine prokušao. U 4 diela vode raztopi se 1 diel *octena olova* (*plumbum aceticum bas. sol.*) Kako se naime s proljeća orba otvara, namaže se 14 danah prije svaki večer volom ono mjesto šije, gdje jaram tišti, a cieelim ljetom dalje svakoga tjedna po jedan put, te će se namazano mjesto tako učvrstiti i sgušnuti da će tlačenju odoljeti moći.

(*Gosp. List.*)

Različite viesti.

* (O sjedinjenju Istre i Goričkoga s Trstom) naši su susedi Talijani počeli opet pisati u svojih novinah. Mi smo već jedan put rekli, da se ta stvar i mas tiče, pa što i kako o njoj mislimo. A sad im evo ozbiljno kažemo, ako se neprojdu toga bezzamog rovarenja, da ćemo mi nastojati svim mogućim silama, da se sdržimo budi s Hrvatskom, budi s Slovenijom, jer neka znaju, da mi nismo nikako voljni, utonuti u talijansko more. Za sada toliko.

* (U zlatnom Pragu) na 21. ovoga mjeseca sastat će se federaliste iz Avstrije, da se dogovore, kako im se valja ravnati u sadašnjih okolnostih, gdje su u državi Magjari mah preoteli. Mi smo željni znati, hoće li se tom prigodom i od naše braće Hrvata tko u Pragu naći; jer gdje nam svim jednaka pogibelj prieti, valja da nam bude svim i jednaki odpor.

* (Tržansko-Karlovačka željezница.) Iz posve pouzdana izvora doznačujemo, da jedno društvo velikih kapitalista u Trstu nastoji zadobiti dozvolu za graditi željeznicu iz Trsta do Karlovaca. Polag učinjene osnove, željezница ova imala bi ići od zaljeva Muje na Bazovieu pak do Divače, od kud će krenuti k istoku do nad Bistricu, pak kroz tunel izpod Snježnika doći na ložkopopolje, od kud će opet k Čabru ter uz Čabranku i Kupu, polag okolnostih, licyom obalom u Karlovac. Ovu prugu, koja će sdužiti zapad s istokom, smatra-

ju viestaci za najkraću i najcjeniju i zato se nadaju dioničari (akcionisti) velikim dobitkom, podignu li k tomu, kakono naumišće, razne fabrike uzduž one dvije vode. Iz ovoga se vidi, da Hrvatska nije baš nit najsiromašnija nit najzadnja zemlja na svetu, kao što to prekodravsko braća i njihovi pomagaci zagrebački u svojih novinah po svetu razglasuju.

* (Graničarske šume), petrovaradinske pukovnije 11 475 jutara (kanacah, ralih), prodale su se za 14 milijunah for. t. j. svaki ral po 1003 for. u srebru. Magjarske novine već govore, da će se od ovih novaca morati pokrivati njihov manjak, dakle obraćati u druge svrhe a ne za promicanje duševnog i materialnog dobrostanja krajine, kao što je obećalo nj. vel. kralj u svomu manifestu od 8. junija 1871?

* (Necuveno ali istinito.) Amerikansko jedno društvo dogovorilo se, obići u 82 danah vas svjet okolo na okolo. Ono će otici iz Sv. Franciska put Yokohama, od ovud u Hong-Kong, od tud u Kalkutu i Bombay, proći će kroz Suez u Alesandriju a onda u Brindisi (Italiju), pak kroz Pariz i London parobromom u Novojorku, od kud će opet željeznicom, (3294 engl. milj. dugačkom,) u St. Francisko. Daljina cijelog puta jest od 23,569 engl. ili 5.892 $\frac{1}{2}$ naših miljih. Pojedini putnik morati će platiti za put i hrann samo 1145 dolarah (2300 for pe prilici našega novca).

* (Porezi u Ugarskoj i Hrvatskoj) svake godine sve više rastu. Dočim je n. pr. jedan privatni urednik (impiegat) od svoje godišnje plaće od 800 for. ljeta 1868 plaćao poreza samo 12 for. 38 novč. a 1869 13 for. 58 novč., odmerilo mu se god 1870 14 for. 50 novč., koji porez narasao je ljetos već na 21 for. 44 novč. Ako je pako činovnik (privatan) imao 1200 for. na godinu plaće, taj je plaćao poreza god. 1868 22 for. 37 novč., 1869 24 for 9 novč. 1870 povisio se na 31 for. 60 novč. a 1871 plaća od iste plaće punih 40 for. 35 novč. Od jedne prizemne male kućice s vrtloštem, plaćao je gospodar 1868 7 for. 77 novč., 1869 35 for. 77 novč., 1870 47 for. 67 $\frac{1}{2}$ novč. dotjerala se ljetos sretno na 61 for. 96 $\frac{1}{2}$ novč. Nebi li sada Magjaroni zapievali blaženstva magjarska?

Sa tržaškog tržišta.

Ciene se u ovih petnaest danah nisu znatenito promjenile pače u svemu jednake ostale, ter zato uputujemo čitatelje na izvestje posljednjeg broja ovoga lista. Dodajemo, da se iz crnoga mora svake vrsti žito neprestano ovamo dovaža, dočim iz Ugarske i banata malo dolazi, pak se je nadati, da će u cieni pasti.

Kretanje austrijanskih brodova

od 1 do 15 Novembra.

Dojadrili u — iz

Trst: Miloš, Odesa — Alessandria, Nazionale, Ales. — Elisa, Palermo — Nilo, Santorina — Mio Moro, Ivo, Sansejo — Italo, Marsilio — Eden, Karala — Germanico, Carigr. Ezio, Liverpula — Industre, Njukastla — Grose, Njuporta.
Alesandriju: Paolina S., Senja — Urania, Trsta.
Amsterdam: Fu, Odesa — Bice, Eni, Galaz — Bahiju: Nerco, Nina, Trsta — Pasqualina G., Odesa.
Bona: Ant. Maria, Carigr.
Belfast: Enos, Taganrog.
Bristol: Andrina, Ibraile.
Carigrad: Sospir, Njukastla — Medra, Anakrije — Skenderbeg, Marsilio — Marietta G., Anverso.
Cet: Fumano, Katanijo — Teleki, 3 Cugini, Trsta.
Dublin: Cleopatra, Baltimore, Amor, Eva, Du-nava.
Dankerk: Beatrice, Trapana — Maria C., Varno.
Falmut: Istria, Sloga, Taganrog — Liburno, Ales. — Elpi, Odesa — Diva S., Pernambuka.
Felsingu: Cristoforo Romano, Amalia, Karlo-forta.
Glasgov: Jupiter, Trino, Odesa.
Genovu: Ricordati, Ales.
Kaljari: Ana Maria, Hula.
Kartenjenu: Gius. Matteo, Kardifa.
Kvinstoven: Lauro, Ales. — Costante, Olivo, Margarita, Maria Fanny, Odesa — Arturo, Amata P., Plam, Gius. Šćepa, Azova.
Leit: Bimi, Ales. — Rodolfo, Odesa.
Liverpul: Tonka B., Elena B., Sline — Jona, Ales.

Livorno: Andre, Taganrog,
Maltu: Marte, Jenny R., Odesa — Supplice, Njukastla za Mletko.
Marsilju: Vojvoda, Oskar, Madagaskar, Srećna P., Marko Maria, Barica P., Urin, Zio Giorgio, Lusignano, Odesa — Elena D., Uno, Vjekuha, Eugenia, Časni, Azora — Brasile, Galaza — Alessandro, Smirne — Tolci, Trsta — Lampo, Enosa — Iginia, Kraljevice — Dar, Katanijo — Petroslava, Nikolajeva.
Mesunu: Assidua, Enosa — Ljubezni prvi, Carigr.
Njuporta: Leopoldina Bauer, Limrika — Adelina M., Marsilju — Luigi, Trsta.
Odesu: Yared, Truna — Rosa, Liverpula.
Pirej: Milica, Trsta.
Plymut: Drago, Taganrog.
Sulinu: Amalia Angelica, Norma, Marietta, Eros, Carigr.
Trun: Favilla, Londonderry — Carlo S., Grinoka.
Vaterfort: Olga B., Taganrog.

Odjadrili iz — u

Trsta: Onore, Cot — Mira, Carigr. — Lisa, Ales. — Maria Mattea, Marsilju.
Anverso: Nerea, Njukastla.
Bahiju: Unione S., Marsilju.
Belfasta: Nord, Pernambuka.
Bordo: Ursula, Svaneju.
Carigrada: Angjeliki, Armelin, Vrgo, Grazia, Dunav — Il dubrovački, Nelluno, Germano, Trst — Spirito, Giusto dall'Argento, Anna M., Libero, Maria D., Giordano, Odesa — Vitez, Grad Karlovac, Norma, Đešković A., Neptun, Mercur, Šava, Adrastea, Napred, Superbo, Nuova Fama, Pinus, Sogliario,

Amalia Angelica, Bar. Vranicani, Kork — Male, Lušnj — Sunce, Azov — Ida S., Marsilju — Trident, Maltu — Francika O., Gonoru.

Ceta: Giovannina, Trst — Figlia maggiore, Odesa — Angelica, Santos.

Falmuta: Toni C., Glučester — Unione, Limerik — Peleg, Ragun — Patrizio, Roterdam — Giulio D., Dunkerk.

Glučestra: Orteusija, Kardif.

Kardifa: Martin, Kalk, Maria, Trst — Uno, Mletke.

Kaljari: Lusignano, Rosina, Domenica, Ingl. — Natade, Cot.

Kvinstovna: Gazella, Carigr. — Costantino

Elena, Smirne — Ivo, Said, Glučester — Dragimir, Slego — Cattina R., Dublin —

Gheco, Lider — Nuovo Guglielmo, Concordia, Stoltok — Jesa, Iris, Liverpul.

Malte: Elena P., Tripoli — Araldo, Capodistria, Enrico, Ingl.

Marsilje: Emma, Dario, Enos — Adria, Siru.

Njukastla: Veracruz, Ragun — Giorgia, Trst.

Njuporta: Čas, Aquila, Ingl.

Odese: Sabioncelo, Trst — Seconda, Marsilju — Seth, Jane, Ingl.

Sinirnu: Kismet, Boston.

Dardaneli prošli — za

Leđa: Fanny P., Madre Maria, Mary Bond Germano Antonio, Marsilju — Nerco O., Baltazar, Silicene, Cainan, Arsakad, Nikala Despot, Ana Lazarović, Lanck, Dunica, Vuk, Ingl. — Kobilč, Prelucano, Antonietta, Antonio, Trst — Marietta D., Dalmaciju — Slavonija, Antal, Maltu — Emidio, Kan —

Tek Novaca

polag Borse u Trstu od 1 — 15 Novembra 1871.

NOVCI	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	-
Carski dukati (cekini)	—	—	5.58	5.58	—	5.59	5.00	5.00	5.58	5.57	5.58	—	5.50 $\frac{1}{2}$	5.58 $\frac{1}{2}$	5.50	—
Napoleoni	—	—	9.33	9.33	—	9.37	9.39	9.38 $\frac{1}{2}$	9.35 $\frac{1}{2}$	9.35	9.35	—	9.35 $\frac{1}{2}$	9.34	9.34	—
Lira Ingleska	—	—	11.76	11.80	—	11.80	11.81	11.83	11.79	11.80	11.79	—	11.78	11.77	11.77	—
Srebro prid (aggio)	—	—	116.75	117.25	—	117.50	118.—	118.25	117.25	116.65	116.75	—	116.75	116.75	116.75	—